

Προσφυγή της 2ας Μαΐου 2014 — Röchling Oertl Kunststofftechnik κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-286/14)**

(2014/C 223/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme και T. Wielsch, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 2013, περί κινήσεως δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας λόγω της παρεχόμενης στηρίξεως στην ηλεκτροπαραγωγή από ανανεώσιμες πηγές και της μειωμένης επιβαρύνσεως κατά τον νόμο EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας, υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN), κατά το μέρος που η απόφαση αυτή αφορά τον περιορισμό της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Απουσία πλεονεκτήματος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο περιορισμός της επιβαρύνσεως που προβλέπει ο Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (γερμανικός νόμος για την προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, στο εξής: EEG) για τους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Στο πλαίσιο αυτό, εκδίδει ότι η εν λόγω ρύθμιση δεν ευνοεί τις επιχειρήσεις που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας. Αντιθέτως, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως διασφαλίζει την αντιστάθμιση των εξαιρετικών βαρών που φέρουν ιδιαιτέρως τόσο η προσφεύγουσα όσο και άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις στο πλαίσιο της προώθησεως της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και αποσκοπεί στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικής ικανότητας των επιχειρήσεων που είναι καταναλωτές μεγάλων ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας και που αρχικώς θίγονταν σε σημαντικό βαθμό από την προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση.

2. Δεύτερος λόγος: Απουσία κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ

- Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν συνιστά «ενίσχυση χορηγούμενη υπό οποιαδήποτε μορφή από το κράτος ή με κρατικούς πόρους». Στο πλαίσιο αυτό, εκδίδει ότι η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί κρατικό πόρο και ότι, επομένως, ακόμη και η μη είσπραξη του πόρου αυτού στο πλαίσιο του ειδικού καθεστώτος αντισταθμίσεως δεν μπορεί να αποτελεί ενίσχυση χορηγούμενη με κρατικούς πόρους.
- Η είσπραξη, διαχείριση ή κατανομή της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως δεν γίνεται από το κράτος ή από δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα που έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος. Αντιθέτως, η είσπραξη της προβλεπόμενης με τον EEG επιβαρύνσεως μπορεί να γίνεται απευθείας από τον διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς βάσει αντίστοιχης αξιώσεως του αστικού δικαίου. Η προβλεπόμενη με τον EEG επιβάρυνση δεν αποτελεί έσοδο του κρατικού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως ουδόλως απομειώνει, άμεσα ή έμμεσα, τα έσοδα του Δημοσίου.
- Τα ποσά που προέρχονται από την επιβάρυνση κατά τον EEG δεν βρίσκονται στη διάθεση των κρατικών αρχών. Εξάλλου, δεν υφίσταται δημόσιος έλεγχος επί των εν λόγω ποσών ασκούμενος για παράδειγμα από τη Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομικών και ελέγχου εξαγωγών, BAFA) ή τη Bundesnetzagentur (ομοσπονδιακή ρυθμιστική αρχή δικτύων).